

Колись давно жили на світі брат і сестра, і звали їх Гензель і Гретель. Вони мешкали в невеличкій хатинці, що стояла попід самим лісом, разом із батьком та мачухою. Батько дітей був лісорубом, і хоч як виснажливо він не працював, родина все одно бідувала.

Якось дружина лісоруба говорить йому:

– Чоловіче, грошей у нас не лишилося, та й припасів у комірчині на всіх не вистачить. Лишається тільки

одне. Завтра вранці ти мусиш взяти з собою дітей у ліс, завести їх якнайдалі у хащу і там лишити, бо інакше ми всі помremo від голоду.

– Ні, жінко, не можу я залишити своїх дітей у лісових хащах вмирати, на поталу диким звірам.

– Ото ти дурний, – відповіла мачуха. – Невже ж краще тобі буде, коли всі ми почнемо вмирати з голоду?

А Гензель і Гретель підслухали розмову.

Гретель почала гірко плакати, а Гензель заспокоював її:

– Не хвилюйся і нічого не бійся! Я знаю, як нам врятуватись.

Уранці дала мачуха дітям по скибці хліба і наказала берегти його до обіду. Тоді сумно попрощалася з ними і довго махала рукою, стоячи на порозі.

А бідолашний лісоруб повів дітей у ліс. Та поки вони йшли, Гензель кришив свій хліб і кидав на землю, лишаючи за собою стежечку з крихт, якою вони із сестрою змогли б знайти дорогу додому.

Довго вони йшли, аж нарешті зупинилися. Наказав батько дітям зібрати хмизу і розпалити багаття. А коли вогонь розгорівся, він їм промовив:

– А тепер, діти, почекайте на мене тут. Піду нарубаю дров. А коли закінчу, повернуся по вас.

Діти сиділи біля вогню, навкруги вже стемніло, ліс сповнився голосами диких звірів, а батько так і не повернувся.

Гензель і Гретель притулилися одне до одного, щоб не так лячно було, та й поснули. А прокинувшись вранці, діти хотіли повернутися додому стежечкою з крихт. Але лісові птахи помітили, як Гензель розкидає хліб, злетілися і все подзьобали.

– Ну то й що! – хоробро заявила Гретель. – Іди за мною. Я знайду дорогу додому.

І діти пішли через ліс. Йшли вони, йшли, та незабаром зрозуміли, що заблукали, до того ж дуже зголодніли. Вони вже вирішили, що, певно, доведеться їм отут, у лісі, померти від голоду, аж тут побачили

на гілці дерева білосніжну голубку. Вона так гарно співала, що діти зупинилися й стали слухати її спів. Та ось пташка розправила крильця й полетіла, немов показуючи, куди їм слід іти. Гензель і Гретель побігли слідом за нею, і невдовзі прийшли до хатинки, на дах якої сіла голубка. Такої хатинки вони ще ніколи не бачили! Зроблена вона була з цукерок, тістечок, марципанів і цукру, а шибки у вікнах були з цукрової вати!

Зміст

Гензель і Гретель	6
Білосніжка і сім гномів.....	24
Червона Шапочка.....	43
Гамельнський щуролов.....	60

